

Vlaams
Parlement

stuk **705** (2010-2011) – Nr. 3
ingediend op 24 november 2010 (2010-2011)

Voorstel van resolutie

van de dames Tinne Rombouts, Els Robeyns en Tine Eerlingen
en de heren Jos De Meyer, John Crombez, Mark Demesmaecker
en Jan Verfaillie

betreffende het toekomstige Europese
landbouwbeleid na 2013

Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

Stukken in het dossier:
705 (2010-2011) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Verslag

verzendcode: LAN

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° het discussiedocument ‘Een competitieve en duurzame Europese landbouw’, opgesteld door het Departement Landbouw en Visserij;
 - 2° de gedachtewisselingen met de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en met vertegenwoordigers van zijn kabinet en administratie over de toekomst van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) na 2013 en ‘10 Vlaamse aandachtspunten voor het GLB na 2013’;
 - 3° de gedachtewisseling daarover met vertegenwoordigers van het Vlaamse middenveld;
 - 4° de besprekingen en standpuntbepalingen inzake de toekomst van het GLB na 2013 die momenteel plaatsvinden in Europees verband;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° met betrekking tot de uitdagingen er op Europees niveau op te wijzen dat:
 - a) de Europese en de Vlaamse land- en tuinbouw met grote uitdagingen geconfronteerd worden, zoals de verhoogde prijsvolatiliteit, de toenemende marktmachtconcentratie binnen de agrovoedingsketen, de klimaatsverandering, de achteruitgang van de biodiversiteit, de schaarser wordende natuurlijke hulpbronnen, een toenemende voedselvraag op wereldniveau en een verhoogde druk op het platteland ten gevolge van de verstedelijking;
 - b) van de land- en tuinbouwsector verwacht wordt dat hij zorgt voor de voedselproductie maar daarnaast ook inspeelt op een aantal maatschappelijke verwachtingen, zoals de bescherming en het herstel van de biodiversiteit, het landschapsbeheer, het plattelandsonderhoud, de instandhouding van natuurlijke hulpbronnen en het leveren van andere publieke diensten in de sociale of recreatieve sfeer, die een bron van inkomen kunnen vormen die door het GLB beter benut zou moeten kunnen worden. Extra middelen ter ondersteuning van land- en tuinbouwtechnieken of land- en tuinbouwsystemen die resultaten boeken op vlak van die publieke diensten, zijn belangrijk voor de realisatie ervan;
 - c) op basis van die twee essentiële vaststellingen, het GLB zijn rol moet versterken als motor voor een transitie naar een duurzaam Europees landbouw- en voedselmodel;
 - 2° te benadrukken dat het GLB in staat moet zijn om de economische doelstellingen, de milieudoelstellingen en de sociale doelstellingen te verzoenen; alsook dat het GLB de landbouwer als producent van voldoende, veilig, kwaliteitsvol en betaalbaar voedsel en als beheerder van een duurzaam in stand te houden productieomgeving moet ondersteunen wanneer de markt daar niet of onvoldoende in slaagt, zodat het GLB bijdraagt tot een leefbaar inkomen voor de land- en tuinbouwer mits de randvoorwaarden inzake duurzaamheid voldoende worden nageleefd;
 - 3° te streven naar een stimulerend en toekomstgericht GLB dat investeringen in innovatie ten behoeve van duurzame landbouw en kwaliteit vooropstelt, in het licht van de toonaangevende rol die Europa en Vlaanderen kunnen spelen door de productie van kwalitatief hoogstaande landbouwproducten met een hoge toegevoegde waarde;
 - 4° ervoor te ijveren dat het GLB-budget en het Vlaamse aandeel daarin gehandhaafd blijft, dat de middelen gericht en efficiënt worden ingezet met het oog op een duurzaam landbouwbeleid;
 - 5° met betrekking tot directe inkomenssteun:
 - a) erop te wijzen dat directe inkomenssteun verantwoord blijft, maar dat een geleidelijke evolutie, weg van een systeem op basis van historische referenties naar een meer doelgericht en gebiedsgericht systeem dat zorgt voor een billijke verdeling op basis van objectieve criteria, onvermijdelijk is. Er moet

- voor de overgang naar dat nieuwe systeem een voldoende grote transitieperiode worden uitgetrokken; bij de besprekingen over een nieuw systeem rekening te houden met de specificiteit van de Vlaamse (sub)sectoren;
- b) erop aan te dringen om ernstig na te denken over maatregelen die een optimale generatiewissel binnen de sector moeten stimuleren;
 - c) oog te hebben voor administratieve vereenvoudiging bij de toepassing van het toekennen van inkomenssteun in relatie tot de randvoorwaarden, waarbij voor duurzaamheid minder relevante randvoorwaarden mogelijk kunnen wegvallen en eventuele tegenstrijdigheden worden weggewerkt;
 - d) aan te dringen op een grondige evaluatie en, waar nodig, een aanpassing en verduidelijking van de bestaande randvoorwaarden in het kader van de basiskwaliteit voor natuur en milieu (cf. de 18 Europese richtlijnen), meer specifiek in landbouwgebieden met het oog op bijsturing en het uitwerken van een controlesysteem tot de naleving ervan;
- 6° met betrekking tot de marktinstrumenten:
- a) er op Europees niveau op aan te dringen dat marktinstrumenten nodig blijven om flexibel te functioneren als vangnet in tijden van crisis en hoge prijsvolatiliteit;
 - b) te wijzen op de zeer succesvolle werking van de gemeenschappelijke marktordening (GMO) voor groenten en fruit in Vlaanderen en de manier waarop in die sector producentenorganisaties ingezet worden; in het verlengde daarvan moet worden bekeken hoe de landbouwsector, onder meer via producentenorganisaties, een rol kan spelen inzake prijs-, aanbod- en risicobeheer;
- 7° te bepleiten dat er op Europees niveau initiatieven worden genomen om de samenwerking en de transparantie binnen de ketens te faciliteren en te bevorderen en om de link tussen de consument en producent te verbeteren;
- 8° in het bijzonder de aandacht te vestigen op het feit dat de binnen Europa gehanteerde hogere eisen op het gebied van voedselveiligheid, dierenwelzijn en milieu een concurrentienadeel vormen op internationaal vlak. Er moeten duidelijke internationale afspraken inzake wereldvoedselzekerheid en duurzame landbouw gemaakt worden. Het GLB moet daarnaast ook nadenken over maatregelen die zorgen voor een meer gelijk speelveld, zonder dat die maatregelen een negatieve impact op de duurzame ontwikkeling van de landbouw in andere regio's en in het bijzonder in de ontwikkelingslanden veroorzaken;
- 9° te benadrukken dat in relatie tot de internationale handel en de wereldvoedselproblematiek solidariteit met derdewereldlanden en het respecteren van de voedselzekerheid en lokale voedselsoevereiniteit belangrijke uitgangspunten moeten zijn; dat er in dat licht verder werk moet worden gemaakt van het zoeken van alternatieve eiwitbronnen om de Europese landbouw minder afhankelijk te maken van eiwitimport, het versterken en het strikt naleven van de duurzaamheidscriteria inzake biobrandstoffen en het creëren van instrumenten om de voedselspeculatie te beteugelen;
- 10° het belang en de toegevoegde waarde te onderstrepen van een gemeenschappelijk landbouwbeleid, maar tegelijk te pleiten voor voldoende flexibiliteit voor lidstaten en regio's inzake beleidskeuzes en middelenallocatie, zowel tussen pijler I en pijler II als binnen pijler II, opdat elke regio, rekening houdend met haar specifieke landbouwkarakter, een beleid op maat kan uitwerken. Op die manier moet Vlaanderen, als peri-urbane regio, beter in staat zijn in te spelen op de beperkingen en opportuniteiten, die dat specifieke landbouwkarakter met zich meebrengt;
- 11° erop aan te dringen dat Europa impulsen geeft om landbouwers zo optimaal mogelijk te informeren en op te leiden zodat ze beter toegerust zijn om het hoofd te bieden aan de uitdagingen van een globaliserende agrarische sector.